

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rybołówstwa

2011/0177(APP)

20.9.2012

OPINIA

Komisji Rybołówstwa

dla Komisji Budżetowej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego
wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020
(COM(2011)0398 – C7-0000/2012 – 2011/0177(APP))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: João Ferreira

PA_NonLeg_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Rybołówstwa zwraca się do Komisji Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

Ogólna ocena

- A. podkreśla niewielką kwotę przeznaczoną na wieloletnie ramy finansowe (WRF) w latach 2014-2020, która stanowi ponadto redukcję, w wartościach względnych, w porównaniu do aktualnych WRF na lata 2007–2013; uważa, że kryzys nie może stanowić argumentu za redukcją budżetu UE, wręcz przeciwnie, tym pilniejsza staje się konieczność dysponowania silnym budżetem, znacznie wzmocnionym, który umożliwi osiągnięcie celów politycznych Unii Europejskiej, to jest wsparcie wzrostu, zatrudnienia i zastosowanie zasady spójności gospodarczej i społecznej w ramach strategii „UE 2020”; w związku z tym opowiada się za wprowadzeniem przez Radę zmian w tym zakresie do proponowanych przez Komisję WRF na lata 2014-2020;

Kwestie ogólne związane z sektorem rybołówstwa

- B. przypomina, że zasoby rybne stanowią dobro publiczne o istotnym znaczeniu dla globalnego bezpieczeństwa żywnościowego; zwraca uwagę, że sektor rybołówstwa i akwakultury oraz związana z nim działalność są często głównym źródłem utrzymania i zrównoważonego zatrudnienia w regionach przybrzeżnych, wyspiarskich i peryferyjnych; podkreśla, że zreformowana wspólna polityka rybołówstwa winna realizować cele społeczne, gospodarcze i środowiskowe, do osiągnięcia których niezbędna jest właściwa ochrona zasobów rybnych i zarządzanie nimi oraz odwrócenie niekorzystnej koniunktury gospodarczej i sytuacji społecznej, w której znajdują się liczne społeczności przybrzeżne, przez pobudzenie zatrudnienia i poprawę warunków życia lokalnej ludności, zwróciwszy szczególną uwagę na sektor rybołówstwa na małą skalę, co wymaga z kolei odpowiednich środków finansowych po 2013 r.; dostrzega potrzebę lepszej koordynacji z polityką spójności;
- C. stwierdza, że projekt wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020, na który składa się komunikat Komisji „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” przewiduje całkowitą orientacyjną kwotę w wysokości 6 685 mln euro na gospodarkę morską i rybołówstwo w cenach stałych z 2011 r. (EFMR, w tym instrumenty rynkowe oraz umowy o partnerstwie w sprawie połowów i regionalne organizacje ds. rybołówstwa), co daje średnio rocznie 955 mln euro w okresie obowiązywania WRF 2014-2020; na 2013 r., który jest ostatnim rokiem obowiązywania aktualnych WRF, dotacja ta wynosi 984 mln euro; podkreśla z zaniepokojeniem, że kwoty przewidziane na każdy rok obowiązywania WRF 2014-2020 są zawsze niższe niż kwota przewidziana na 2013 r. w obowiązujących WRF; przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 8 czerwca 2011 r.¹ w sprawie inwestowania w przyszłość – nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej” Parlament wezwał do zwiększenia poziomu zasobów w następnych WRF przynajmniej o 5% w porównaniu do poziomu z 2013 r.;

¹ P7_TA(2011)0266.

- D. zwraca uwagę, że niektóre cele polityki zaproponowane przez Komisję wymagają większych funduszy w planie finansowym, bez których ich realizacja będzie zagrożona; przypomina, że cele Komisji to między innymi likwidacja zacofania rybołówstwa pod kątem innowacyjności względem innych sektorów gospodarki, promowanie przechodzenia przez sektor rybołówstwa na działalność wywierającą mniej negatywnych skutków, przy likwidacji odrzutów i ograniczeniu negatywnego wpływu na ekosystemy morskie, rentowność społeczności żyjących z rybołówstwa przybrzeżnego i różnorodność;
- E. podkreśla, że podobnie jak rolnictwo sektor rybołówstwa jest bardzo podatny na kryzysy; w związku z tym zaleca utworzenie, jak ma to miejsce w sektorze rolnym, specjalnych mechanizmów wsparcia uruchamianych w sytuacjach nagłych, takich jak klęski żywiołowe, wymuszone przerwy w połowach z powodu planów odbudowy zasobów lub, między innymi, nagłe ograniczenia w dostępie do niezbędnych środków produkcji;
- F. potwierdza, że nieregularny charakter działalności połowowej powodowany przez różne czynniki, w tym oczywiste warunki naturalne, pociąga za sobą konieczność zachowania finansowania publicznego, krajowego i wspólnotowego, odpowiedniego dla tego sektora;

Kwestie dotyczące funduszy strukturalnych, w tym Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR)

- G. uważa, że przyszłe wspólne ramy strategiczne mające zastosowanie do funduszy przyznawanych w ramach zarządzania dzielonego, w tym Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), powinny uwzględnić różnorodność celów tych instrumentów finansowania; przypomina, że EFMR jest funduszem wsparcia sektorowego, którego przydział w żaden sposób nie powinien zależeć od statusu gospodarczego obszaru geograficznego, w którym działa jego odbiorca;
- H. odrzuca możliwość wprowadzenia lub zaostrzenia zasad dotyczących warunków makroekonomicznych w korzystaniu z funduszy europejskich; uważa, że kraje mające największe trudności finansowe, których gospodarki są najbardziej osłabione, nie powinny być karane podwójnie przez ograniczanie im dostępu do funduszy niezbędnych do odzyskania sił i rozwoju, co kwestionowałoby zasadę spójności;
- I. podkreśla znaczenie EFMR w okresie 2014-2020 jako najważniejszego instrumentu finansującego przyszłą WPRyb; podkreśla, że nowej polityce, celom i priorytetom wywierającym wpływ na środowisko morskie powinny towarzyszyć odpowiednie środki finansowe; sprzeciwia się finansowaniu nowych priorytetów, celów lub polityki – jak zintegrowana polityka morska – kosztem środków niezbędnych do realizacji polityki rybołówstwa;
- J. popiera ideę uproszczenia dostępu do funduszy przyznawanych w ramach zarządzania dzielonego, w tym EFMR, co ułatwi życie beneficjentom i właściwym władzom krajowym, sprzyjając pełnemu wykorzystaniu dostępnych środków; uważa, że uprzywilejowane powinny być projekty przewidujące rozwiązania zintegrowane, przynoszące jak największe korzyści wielu społecznościom zamieszkującym tereny przybrzeżne kosztem projektów zapewniających korzyści ograniczonej liczbie operatorów;

- K. oświadcza, że jest zaniepokojony możliwością likwidacji dotąd istniejących publicznych instrumentów regulacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury; żąda większego zaangażowania wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury celem zagwarantowania poprawy rentowności sektora, stabilności rynków, poprawy wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i wzrostu ich wartości dodanej, do czego konieczne będzie wyposażenie wspólnej organizacji rynków w odpowiednie środki finansowe;
- L. popiera skoordynowanie istniejących instrumentów, szczególnie finansowych, co przyczyni się do rozwiązania specyficznych problemów tego sektora oraz społeczności przybrzeżnych z niego żyjących;
- M. podkreśla, że badania naukowe w dziedzinie rybołówstwa stanowią kluczowe narzędzie właściwego zarządzania sektorem, niezbędne dla określenia czynników, które wpływają na rozwój zasobów rybnych, dla przeprowadzenia oceny ilościowej oraz dla opracowania wzorców umożliwiających prognozowanie jego rozwoju, a także dla unowocześnienia sprzętu połowowego, statków oraz warunków pracy i bezpieczeństwa rybaków; w związku z tym apeluje o więcej środków finansowych na badania w dziedzinie rybołówstwa – w dziedzinie ochrony środowiska, społecznej i gospodarczej;
- N. uważa za niezbędną poprawę gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych biologicznych, tak aby zagwarantować prowadzenie polityki i zarządzanie faktycznie oparte na wiedzy; uważa w związku z tym, że należy zwiększyć wkład wspólnotowy w tej dziedzinie przez podniesienie dopuszczalnego pułapu współfinansowania z aktualnie obowiązującego poziomu 50% do co najmniej 75%;
- O. uważa, że okresy ochronne są ważnym środkiem służącym zachowaniu zasobów rybnych o udowodnionej skuteczności oraz podstawowym instrumentem zrównoważonego zarządzania niektórymi łowiskami; przyznaje, że wprowadzanie okresów ochrony biologicznej w określonych krytycznych fazach cyklu życia gatunków pozwala na ewolucję zasobów zgodną z utrzymaniem działalności połowowej poza okresem ochronnym; domaga się w związku z tym przewidzenia możliwości rekompensaty finansowej dla rybaków w okresach braku aktywności;
- P. podkreśla, że aktualny stan rozwoju akwakultury w Europie pociąga za sobą konieczność zintensyfikowania działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej w tej dziedzinie, która pozwoli w pełni skonkretyzować potencjał sektora i jednocześnie zidentyfikować pewne jego ograniczenia, przyczyniając się do poprawy jego trwałości;

Regiony najbardziej oddalone

- Q. przypomina o znaczeniu sektora rybołówstwa dla sytuacji społeczno-gospodarczej, zatrudnienia i wspierania spójności społeczno-gospodarczej regionów najbardziej oddalonych, których gospodarki napotykają stałe trudności strukturalne i które mają niewielkie możliwości zróżnicowania działalności gospodarczej; popiera utrzymanie i wzmocnienie programów wsparcia wspólnotowego dla sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, w tym programu rekompensowania dodatkowych kosztów ponoszonych ze względu na położenie ultraperyferyjne, związanych ze zbytem danych

produktów rybołówstwa pochodzących z niektórych regionów najbardziej oddalonych (POSEI rybołówstwo); w związku z tym uważa, że program ten powinien obowiązywać przez okres nieograniczony, ponieważ położenie ultraperyferyjne jest cechą stałą; ubolewa nad poważnym obniżeniem kwoty ogólnego finansowania dla tych regionów przewidzianym w projekcie WRF 2014-2020, podczas gdy przyjmuje się, że liczba regionów najbardziej oddalonych uznana przez Unię Europejską znacząco wzrośnie w najbliższych latach, i domaga się znacznego podwyższenia środków;

Projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

- R. wzywa, by porozumienie międzyinstytucjonalne uwzględniało pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w proces negocjacji międzynarodowych umów w dziedzinie rybołówstwa; domaga się, by przedstawiciele Parlamentu Europejskiego mogli uczestniczyć we wszystkich etapach negocjacji jako obserwatorzy i na równej stopie z przedstawicielami państw członkowskich, uwzględniając uprawnienia Parlamentu w zakresie umów w dziedzinie rybołówstwa;

Kwestie związane z wymiarem zewnętrznym wspólnej polityki rybołówstwa

- S. wyraża swoje zaniepokojenie z powodu względnego braku skuteczności umów o partnerstwie w dziedzinie rybołówstwa jeśli chodzi o wsparcie sektorowe dla krajów trzecich; podkreśla, że zgodnie z ocenami dokonanymi przez Komisję środki przeznaczone na wsparcie sektorowe są zbyt ograniczone w wartościach bezwzględnych, aby dać rezultaty; uważa w związku z tym, że konieczne są działania pozwalające odwrócić tę sytuację, które poprawią także skuteczność wsparcia sektorowego i ułatwią lepsze wchłanianie tych środków przez kraje trzecie;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.7.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Paul Besset, Izaskun Bilbao Barandica, Diane Dodds, Barbara Matera, Nikolaos Salavrakos